

Stk. 1, at en skærpende Straffelov ikke maa have tilbagevirkende Kraft, saaledes at der under normale Forhold utvivlsomt ikke bør blive Tale herom. Selv under ekstraordinære Forhold som de foreliggende maa der meget tvingende Grunde til, for at dette Princip skal fraviges. Saadanne tvingende Grunde foreligger imidlertid ogsaa. Borgerlig Straffelovs herhenhørende Bestemmelser er affattede med fredelige Forhold for Øje. Straffeloven forudsætter vel, at Landet kan komme i Krig, men den langvarige Besættelse af Landet ved en fremmed Magt og det Forhold, at Besættelsesmagten søgte at vinde Tilhængere blandt Landets Borgere, medens Flertallet af Borgerne indtog en mere og mere fjendtlig Holdning over for den, har man ikke kunnet forudse. En Del af de Forbrydelser, som bør rammes, vil dog være direkte strafbare, navnlig efter Straffelovens 12te Kapitel (Forbrydelser mod Statens Selvstændighed og Sikkerhed), og de øvrige maa efter Justitsministeriets Formening i det store og hele omfattes af den Analogi af disse Bestemmelser, som efter Straffelovens § 1 er tilladt. Det er dog, naar Forholdene har ændret sig saa meget, som Tilfældet her er, fra, hvad Straffeloven har forudset, altid noget usikkert, i hvilket Omfang Domstolene mener at kunne anvende Straffebestemmelserne analogisk. Der maa forudses forskellige Afgørelser herom ved de forskellige Domstole, og dette vil give Anledning til Retsusikkerhed, ligesom Borgerne — herunder dem, der virker som Domsmænd i disse Sager — ikke vil kunne forstaa den juridiske Fortolkning, som udstrakt Anvendelse af Analogi nødvendigt medfører. Det er derfor, selv om disse Forbrydelser allerede er strafbare efter den gældende Straffelov eller dens Analogi, særdeles ønskeligt at faa dette fastslaaet udtrykkeligt ved en Lov, som gør juridisk Fortolkning i større Omfang overflødig. — Med Hensyn til Straffens Størrelse findes de i Borgerlig Straffelov fastsatte Strafferammer i Almindelighed at være for milde over for de grove og gennem længere Tid fortsatte landsforræderiske og landsskadelige Handlinger, og det er derfor ønskeligt at skærpe disse Strafferammer, saa de kommer i bedre Samklang med den almindelige Retsbevidsthed.

Grunden til, at den gældende Lovgivning paa dette Omraade langtfra er tilfredsstillende, maa søges i de særlige Forhold under Besættelsen. Som nævnt foran vil under normale Forhold den strafferetlige Lovgivning i det væsentlige være i Overensstemmelse med den almindelige Rets-

bevidsthed. Opstaar der Trang til, at visse Handlinger, der hidtil ikke har været strafbare, nu skal belægges med Straf, vil Lovgivningsmagten normalt sørge for de fornødne Straffelove. Medfører Forholdene, at de for visse allerede strafbare Handlinger fastsatte Straffe er for smaa til Opnaaelse af det Formaal, der tilsigtes med Straffen, kan det paaregnes, at Lovgivningsmagten vil skærpe Straffene. En Krigstid som den, vi har gennemlevet, vil altid medføre Trang til Udvidelse af det strafbares Omraade og til Skærpelse af Straffene. Under Besættelsen har Lovgivningsmagten imidlertid ikke været i Stand til at gennemføre de paa dette Omraade nødvendige Lovændringer.

Der opstod derfor paa dette Omraade som Følge af Besættelsen et Svælg mellem, hvad Lovgivningen fastsatte, og hvad Folkets almindelige Retsfølelse tilsagde. Man maa vælge, om man vil følge den levende Retsfølelse eller den forældede Lovgivning, som det paa Grund af Besættelsen har været umuligt at forny. Efter Justitsministeriets Mening kan der ikke være Tvivl om, at man maa give den almindelige Retsbevidsthed Fortrinet, og at Princippet om, at der ikke bør gives skærpende Straffelove tilbagevirkende Kraft, under disse ganske særlige Forhold bør fraviges. Det bør dog herved iagttages, at de strenge Straffe kun foreskrives for Handlinger, som i Forvejen var strafbare efter den da gældende Lovgivning eller dens Analogi, eller som var af en saadan Karakter, at det maatte staa alle klart, at den overvejende Del af den danske Befolkning ansaa dem for at være i høj Grad strafværdige, saaledes at Lovgivningsmagten, om den havde haft fuld Handfrihed; utvivlsomt paa et tidligere Tidspunkt vilde have belagt dem med Straf.

Som det fremgaar af Forslagets § 3, foreslaas der strenge Straffe for disse Forbrydelser. Det følger heraf, at der kun bør rejses Tiltale efter Loven i de grove Tilfælde af Førræderi og landsskadelig Virksomhed.

Med Hensyn til Forslagets enkelte Bestemmelser bemærkes:

Til § 1.

Lovens Formaal er at ramme Førræderi eller anden landsskadelig Virksomhed i Forbindelse med den tyske Besættelse af Landet, og Lovforslaget er derfor begrænset til at angaa Handlinger, der er foretaget i Tiden fra og med den 9. April 1940 indtil 1 Aar efter Lovens Ikrafttræden. Efter Formaalet kunde man tænke sig at begrænse